

Oponentní posudek diplomní práce

- Diplomní projekt: Administrativní budova, Aeropolis, Letiště Praha
- Autor diplomního projektu: Jan Michal
- autor oponentní posudku: Ing. arch. Milan Balúsek

Autor ve svém diplomním projektu řešení architektonickou studii administrativní budovy umístěné v areálu letiště Václava Havla v Praze. Jako stěžejní podklad pro návrh samotné budovy sloužila autorovi urbanistická studie a zastavovací plán projektu Aeropolis z roku 2015 řešící právě budoucí podobu letištního areálu. Hmotu budovy, administrativní funkce a urbanisticko-dopravní vztahy v areálu byly tedy dány. V zadání též bylo, že se má jednat o reprezentativní a multifunkční kancelářské prostory pro nadnárodní korporaci v nejvyšším standardu.

Autor projektu řeší vše striktně pravouhle – hmotu domu, konstrukční systém, fasádu, stejně jako půdorysy všech podlaží a jednotlivých prvků v nich. Jedinou výjimkou jsou menší točitá schodiště v rámci 2NP. Vhodně je zvolen konstrukční systém – železobetonový skelet s velkými rozpory, který umožňuje flexibilní řešení vnitřních dispozic.

Autor se rozhodl neužít lehké zavěšené skleně fasády, namísto toho řeší fasádu na pravidelném rastru a jedná se o dnes již poměrně osvědčený princip fasády, kdy jsou užitý sice velké plochy prosklení, ale stále jsou čitelná jednotlivá okna, která se nacházejí v klasické „těžké“ obvodové stěně. Fasáda tak budově propůjčuje poměrně solidní, městský charakter. Dům je tak, co se vzhledu týká poměrně konzervativní, působí relativně hmotně, důstojně, vyzrálé, nestrhává na sebe zbytečně pozornost, což považuji z hlediska snahy o dokomponování souboru staveb s obdobnou důležitostí za pozitivní.

Přízemí budovy autor řeší jako veřejně přístupné, navazující na okolní parter, což oceňuji. V přízemí se nacházejí dvě restaurační zařízení (bistro, jídelna), dva malé obchodní pronajímatelné jednotky a centrální recepce a vstupní bod/body do kancelářských prostor umístěných ve vyšších podlažích. Do přízemí budovy jsou zaústěny eskalátory z podzemní železniční stanice rychlodráhy spojující metropoli s letištěm. Zajímavým prvkem v přízemí je lineární zahrada s řadou vzrostlých stromů, kdy koruny stromů otvorem ve stropě přízemí prostupují do 2NP a tímto ho ozvláštňují a oživují.

Autor se zcela záměrně rozhodl nenapojit budovu na pěší osu areálu, tzv. skywalk, táhnoucí se celým areálem a propojující některé z budov, a to z důvodu, že skywalk vede ve výšce 12 m nad zemí a napojení do kancelářské budovy v této výšce by představovalo komplikace především z hlediska logického řešení dispozic.

Dalším zajímavým prvkem interiéru je převýšené 2NP (má konstrukční výšku dvou podlaží) a autor v něm umísťuje veřejně přístupnou kavárnu a především kancelářský prostor pro coworking, jenž má formu open space, nad nímž se vznášejí uzavřené boxy, pracovní buňky, jež mohou fungovat jako klasické uzavřené kanceláře či např. jako jednací místnosti. Tyto boxy jsou z níže položeného open space přístupny, kromě jiného, právě výše zmíněný malými točitými schodišti a vzájemně jsou pak propojeny lávkami. Toto řešení považuji za vizuálně velmi zdařilé.

V 3NP až 6NP se pak nacházejí poměrně klasicky řešené multifunkční kancelářské prostory, které lze velikostně dělit dle potřeb pronajímatelů na menší pronajimatelné jednotky. V rámci patra jsou pak komunikační prostory (schodiště, výtahy) a sociální zázemí logicky sdílené. Jednotlivé pronajimatelné kancelářské jednotky lze pak řešit ve formě open space, či ve formě mnoha uzavřených kanceláří (vhodný zvolený rastr fasády umožňuje plnohodnotně uzavřené kanceláře) nebo jejich kombinace. Díky velkým oknům a úzkému tvaru budovy není v žádné části budovy riziko nedostatku denního světla. Autor v rámci centrálního jádra, s vertikálními komunikacemi a sociálním zázemím, nezapomíná na dostatečně dimenzované technické šachty a na lehce nadstandardní prvky jakou jsou sprchy či relaxační zóna.

Dům má dvě podzemní podlaží, jež slouží pro parkování automobilů. V 1PP se nachází klasické garážové parkování, v 2NP pak autor umístil plně automatizovaný parkovací systém využívající dvě samostatné zakladače automobilů. Toto řešení považuji za rozumné. Je patrné, že snahou autora byla eliminace klasických vjezdových a výjezdových ramp, které jsou schopny zabrat značnou část půdorysu a vyblokovat tak cenný prostor, který by se jinak dal využít pro samotná parkovací místa.

Menší nedostatky spatřuji v některých částech dispozice a v kontrole pohybu osob po budově v rámci jednotlivých sekcí budovy a to především v 1PP až 2NP. V přízemí se tak nachází sice jedna centrální recepce pro vstup do ostatních podlaží, ale vstupní body jsou dva, místo jednoho, který by byl v reálném provozu praktičtější a lépe kontrolovatelný. Napojení na podzemní železniční stanici by bylo kromě eskalátorů vhodné řešit také výtahem (vozičkáři, kočárky apod.). Gastro zázemí jídelny by mělo být pro uvažovaný počet strážníků o něco větší. Kořenový systém stromů umístěných v přízemí by si pravděpodobně vyžádal vyblokování příslušné plochy v rámci 1PP. V řezu bych uvítal reálnější zakreslení tlouštěk stropních konstrukcí včetně naznačení podhledů či dutinových podlah, jež bývají u takového typu budov poměrně masivní. Některé pracovní buňky (vznášející se boxy) jsou řešeny jako průchozí, zde bych preferoval vždy neprůchozí řešení.

Prezentace projektu je provedena střídavě, až minimalisticky, stejně jako návrh samotné budovy. V prezentaci oceňuji užití řady názorných axonometrických schémat, osobně bych pak uvítal více vizualizací z interiéru stavby z pohledu člověka.

Přestože budova může při pohledu z exteriéru působit přísně, při bližším pohledu do jejích útrob je patrné, že rozhodně není nudná a nabízí kvalitní kancelářské prostory (osvětlení, velikosti, možnost členění, zázemí apod.) a kromě toho, v rámci možností a dané typologie, i řadu architektonicky zajímavých prostorů a prvků. Celkově diplomní projekt považuji za kvalitní, ať již z hlediska samotného návrhu, tak z hlediska prezentace. Navrhuji udělit hodnocení B.

V Praze dne 4. 2. 2018

Ing. arch. Milan Balúsek

